

Toni Reig, director general de Joventut de la Generalitat de Catalunya

“Els i les joves han de començar a creure en ells mateixos i no en discursos victimistes”

Entrevista: Elena Manrique, Papers de Joventut
Foto: Direcció General de Joventut

Toni Reig i Casassas, de 40 anys, és el nou director general de Joventut des del passat mes de gener, nomenat a proposta del conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries.

Informàtic de professió, és militant de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) des del 2009 i ha estat històricament vinculat al món associatiu: va ser president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) entre el 2006 i el 2007. Del 2005 al 2006 n'havia estat el Vicepresident.

Procedent del moviment escolta, des del 2000 ha format part dels Minyons Escoltes i Guies de Catalunya on entre 2003 i 2005 en va ser Comissari Internacional.

Des de l'any 2006 ha estat vocal de la Junta d'Òmnium Cultural i membre del Comitè executiu de l'entitat com a responsable del grup de joves. També va formar part de la plataforma Osona Decideix, organitzadora de les consultes populars sobre la independència el 13-D en aquesta comarca.

Nascut el 1971 a Taradell (Osona), municipi on resideix amb la seva companya i les seves dues filles, és autor

del bloc local *Taradell Bloc*, que va guanyar un dels últims premis Blocs Catalunya.

Papers de Joventut ha parlat amb ell i ens ha explicat com es planteja aquesta nova etapa al front de la Direcció General de Joventut.

Com valors l'oportunitat d'estar al front de la Direcció General de Joventut?

A nivell personal és una oportunitat d'acabar de conèixer més el sector en què he vingut treballant durant molts anys. De fet és una doble oportunitat, tant de poder revertir la

meva experiència acumulada durant aquests anys en el bé de les polítiques de joventut i del sector i, per tant, en aquest aspecte retornar part dels coneixements; com també continuar alhora acumulant experiència. És una bona oportunitat per créixer personalment.

Quines són les principals línies de treball que us plantegeu per aquest 2011?

Creiem que el més important ara mateix és l'ocupació i l'ensenyament, són les bases més importants que hem de treballar.

Tenim un 30% d'atur en la franja de 16 a 29 anys; un 40% d'atur de joves que estan entre els 16 i els 25. Són joves que van abandonar els estudis prematurament per anar-se'n a sectors cíclics com la construcció i d'altres, i que per tant ara estan sense feina i sense estudis. Aquest sector de gent que no ha pogut fer bé la transició d'estudis a feina per nosaltres és una preocupació important. Per tant, treballarem per tal de reduir aquest atur i empoderar aquests joves.

Cal tenir en compte que aquesta és una crisi jove, una crisi masculina, perquè per primera vegada afecta molt més als nois que a les noies, i la diferència cada cop està incrementant més -ara ja són deu punts de diferència-, i en definitiva és una crisi de formació.

L'altra part important per treballar aquest 2011 és un tema més de

discurs. L'etapa de joventut és una oportunitat, tot el que no facis en aquesta etapa ja no ho faràs i s'ha de veure com a tal. Tenim un 41% de joves amb estudis universitaris, tenim gent molt preparada. La cara que s'acostuma a mostrar dels joves és més aviat dolenta i hem de fer aflorar un discurs positiu. Hi ha indicadors que ens diuen que molt bona part dels joves a nivell de participació, a nivell d'estudis, està fent bé el seu rol però de vegades la societat o el mercat no els sap aprofitar.

Pel que fa a l'ocupació, una de les línies que voleu treballar és la d'emprenedoria. Quines propostes feu des de la Direcció General de Joventut en aquesta matèria?

Com deia abans, hi ha coses que només pots fer en aquesta etapa de joventut. Una d'elles és tot el tema d'emprenedoria, haurem de pensar algun pla per tal que els i les joves es llencin a formar el seu propi projecte, ja sigui empresarial com social. Nosaltres des de les nostres oficines joves ja estem treballant en orientació per l'emprenedoria i també estem fent un mapa de viviers empresarials.

Quina funció tindrà el nou Pla Nacional de Joventut 2010-2020 en aquesta nova etapa i com valora la feina feta fins ara?

El Pla Nacional de Joventut 2010-2020 d'entrada és un document que hem trobat sobre la taula, i que ens el fem

nostre, ens el creiem i el tirarem endavant. Perquè és un document que s'ha fet a partir del consens entre la Fundació Catalana de Municipis (FCM), l'Associació Catalana de Municipis (ACM), el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) i el Govern i, per tant, el tirarem endavant.

Aquest any estem treballant perquè esdevingui un decret, que sigui normatiu, com apunta la Llei de Polítiques de Joventut que es va aprovar l'any passat. Ja s'ha tancat el període d'esmenes i ara s'estan recopilant totes aquestes esmenes per incorporar-les i poder tenir en unes setmanes el text en format normatiu per entrar-lo al govern.

Quin creus que serà l'horitzó de les polítiques de joventut d'aquí deu anys?

Aquests propers deu anys l'horitzó de les polítiques de joventut anirà molt marcat pel nou Pla de Joventut i tot el treball previ que està fet. Aquest Pla planteja 25 fites importants i set grans reptes per assolir: trajectòria educativa, trajectòria laboral, emancipació, salut, participació (autonomia i desenvolupament personal), cultura, i el fet d'avançar cap a un país i una societat cohesionada. El repte aquests deu anys ha de tenir sintonia evidentment amb aquest pla estratègic. Tenim previst fer un Pla d'Actuació pel període 2010-2015. Passats aquests cinc anys es farà una revisió del Pla.

I pel que fa a la realitat dels joves del món rural, com treballareu en aquest àmbit?

Creiem que hem de fer una feina important per tot el tema d'equilibri territorial ja que la realitat de Catalunya és que dels 948 municipis existents, 630 són rurals. Per tant, hem de tenir molt en compte el jove rural.

Hem de treballar perquè els pobles no envelleixin sinó que es rejuveneixin. Hem de pensar plans que apostin per l'equilibri territorial, que hi hagi igualtat d'oportunitats i treballar també el tema de les TIC i les xarxes, per garantir aquest equilibri i que els joves que viuen a zones més rurals

“L'etapa de joventut és una oportunitat i s'ha de veure com a tal. Tenim un 41% de joves amb estudis universitaris, tenim gent molt preparada. La cara que s'acostuma a mostrar dels joves és més aviat dolenta i hem de fer aflorar un discurs positiu. Hi ha indicadors que ens diuen que molt bona part dels joves a nivell de participació, a nivell d'estudis, està fent bé el seu rol però de vegades la societat o el mercat no els sap aprofitar”

tinguin les mateixes oportunitats que els joves que viuen a les ciutats.

Parlaves de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC). Quin paper creus que tindran en aquesta nova etapa?

Les xarxes socials i Internet són un instrument i com tot instrument pots utilitzar-lo bé o malament. Està clar que avui dia és un dels mitjans de participació jove més importants, dels joves d'aquí i de tot arreu. No podem obviar, quan parlem de participació, que existeix aquesta participació activa a través de la Xarxa i, per tant, si volem joves participatius el que hem de fer és treballar també en aquest àmbit.

El que cal és canalitzar i reconduir aquesta participació, per tal que sigui una participació per fer transformació social i no sigui únicament una participació ociosa.

Quants plans locals de joventut existeixen ara i quin és el següent pas?

Fins ara existeixen 678 plans locals de joventut, per tant, són molt pocs els municipis que no en tenen, tenim més del 94% del territori cobert. S'ha fet una feina important per créixer, per tal que la major part dels municipis en tinguessin un, ara el que hem de fer és guanyar en qualitat més que en quantitat, en qualitat de les polítiques que s'hi apliquen. La nostra intenció a l'hora de valorar els projectes és valorar també la seva execució, validar que el que diem que fem s'estigui fent.

Com veus el moviment associatiu juvenil actualment?

Jo el veig bé, de fet realment posaria en dubte el que es diu que els i les joves d'ara participen menys que fa uns anys. Els joves participen molt més que els adults, tant en associacions com en plataformes, xarxes socials... la participació dels joves sempre és molt més alta.

Potser ha variat el com participar. La forma de participació tradicional a través de les associacions ha baixat, potser també tenim un problema fruit d'aquesta crisi de valors que vivim.

“Els i les joves han de pensar que estan a la millor etapa, no s’han de creure allò que seran la primera generació que viurà pitjor que els seus pares perquè depèn d’ells mateixos, no s’han de creure els discursos victimistes perquè està a les seves mans canviar-ho. Ara toca sortir a guanyar-se tant la credibilitat com el futur”

Això també és una de les coses que hem de treballar, ja que no només és una crisi econòmica també ens trobem davant d'una crisi de valors, que cal treballar des de l'escola, des de casa i sobretot des del món associatiu i de l'educació en el lleure.

Pel que fa a la demanda històrica d'una llei d'educació en el temps de lleure, teniu pensat tirar la proposta endavant?

És el debat etern, fa molts anys que volem tirar una llei endavant i al final els actors no s'hi posen d'acord. Haurem de veure si aquests agents implicats es volen posar d'acord i sinó buscar alternatives. El més important aquí és que es doni suport a aquelles entitats que treballen en el sector i que fan tasques i accions molt importants en l'àmbit de l'educació en el lleure.

Quins creus que són els principals reptes que ha d'afrontar el col·lectiu jove actualment?

El principal repte de l'àmbit juvenil és l'ocupació, però aquesta ocupació no s'entén sense la seva causa principal que és l'ensenyament. El triangle que formen els àmbits d'ocupació, ensenyament i emancipació és el repte principal.

Hi ha un altre tema més de concepte, els joves han de pensar que estan a la millor etapa, no s'han de creure allò que seran la primera generació que viurà pitjor que els seus pares perquè depèn d'ells mateixos, no s'han de creure els discursos victimistes perquè està a les seves mans can-

viar-ho. Ara toca sortir a guanyar-se tant la credibilitat com el futur.

Què els hi diries als joves d'avui dia?

Que estudiïn, penso que és el més important. Hem d'aprendre d'aquesta crisi, que ens diu que la gent que va abandonar els estudis prematurament, en aquell moment semblava que el problema no era l'ocupació sinó l'habitatge, però hem après la lliçó, el més important són els estudis que a la llarga et donen sortida laboral i, per tant, faciliten l'emancipació.

Molts joves, però, tot i tenir estudis tampoc troben sortida laboral.

És cert, però són molts menys. Els i les joves amb estudis potser ara no troben tantes oportunitats aquí però se'ls hi estan obrint portes a fora. Si aquí el mercat no els pot acollir ara, potser s'hauran de desplaçar però aquesta formació no la perden perquè els hi dona l'oportunitat de treballar fora. Els joves han de començar a creure en ells mateixos i no creure discursos victimistes. El futur se l'han de guanyar i estan en bona disposició per fer-ho.

Quins són els teus reptes personals en assumir aquesta responsabilitat?

Quedaré content si aconseguim que la joventut d'aquest país surti de la crisi, que reduïm aquest 40% d'atur, baixem la precarietat laboral i aconseguim una taxa d'emancipació més alta que la que tenim ara, tot això treballant amb un equip de gent motivada que treballi per tirar endavant aquestes polítiques de joventut. ■